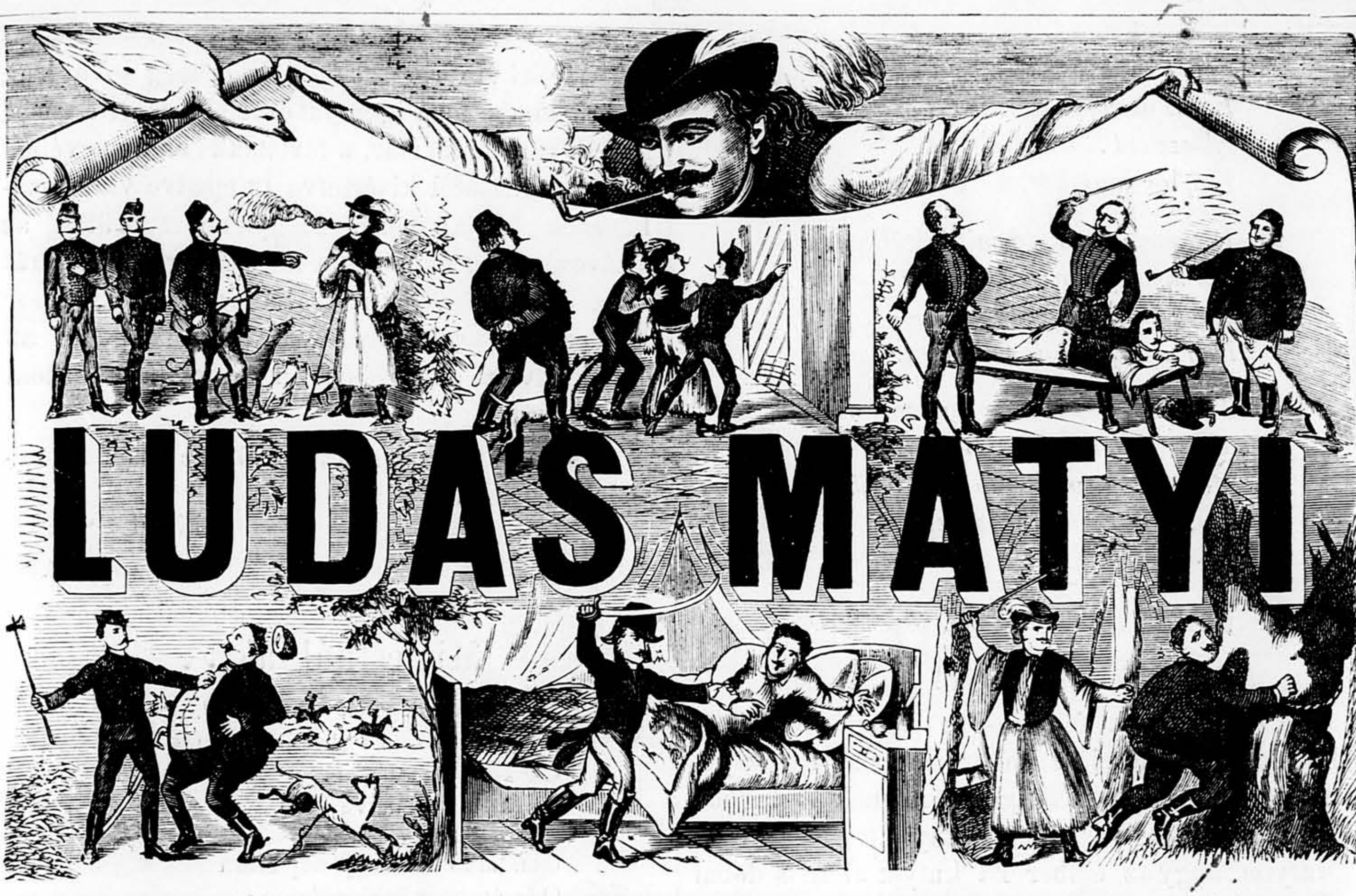

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő	Pest, sept 26. 1869. 38. szám.	Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük a jelen számmal lejárt, — előfizetéseik mielőbbi megujitására, hogy lapjaink küldése fennakadás nélkül eszközölhető legyen.

A „LUDAS MATYI" október—deczemberi előfizetési ára 1 ft 50 kr, — félévre 3 ft.

Bódi miniszterhez.

Hogy miniszter vagy: az igaz;
De, hogy milyen? az már más . .
Nem tulajdon nemzetednek
Hanem Bécsnek minisztrálsz.

Mig a megyék és városok
Kigyót s békát hánynak rád,
A sok Bachról maradt huszár;
Küldözgeti bizalmát.

Ugy kell, a többi hét megcsalt
Töled vártunk valamit . .
S most te is im reánk hozod
Bach és Schmerling hadait.

Megküldik Bécsből a listát:
S te menten kinevezed,
Bécsben nem tetszik a megye
Azonnal kivégezed.

Centrálizálni kell mostan
Egész magyar országon,
Előszeded.. a kik hoztak
Egykor muszkát, kozákot.

Perrendtartás.. a mit adtál,
Jól megnéztem mit csinál:
Minden paragrafusából —
Egy egy stempli kukucsál.

Töltsd kedved! hisz ugy sem soká
Ministrálhatsz már Bécsnek
Megbuktok, punctum.. és adjő
Lesz a bársony székeknek.

Bőgös.

EREDETI LEVELEK.

Kedves komám Matyi!

Tollat fogok felkereslek soraimmal téged lelkem felé, édes jó czimborám. Azért fogok pedig tollat, mert nagy dolgok történnek a világban különösen Pécs városában, annyi itt a pap édes Matyim, hogy az ember ha kutyát akar is dobni papot talál.

Hát képzeld csak valami Szent-László társulat tart itt gyűlést, melyre összegyülekezett vagy ötszáz pápista pap, egyik poczakosabb mint a másik. Mikor az utczán mennek seregestől, ugy néznek ki mint mikor egy tál czukros kását belepnek a legyek. Aztán ha valami birka az igazhivők csordájából — legyen az bár csizmadia inas — köszönni talál nekik, ugy elfogadják a páterek, hogy szinte egész kórusban mondják rá a „mindörökké“-t. Persze ez is ritkán történik hát szinte jól esik nekik.

A kisebb papokat elquartélyozták mint a svalizsérokat szokták, a főbbek pedig a káptalanban ütöttek tanyát. Beszéllik, hogy a káptalan eddigi 25 tagból álló konyha személyzetét — nehogy a sok munkába valahogy belefáradjanak — felemelték 50-re.

A szinészek is kitettek magokért. Diszelőadásul a páterek tiszteletére „Ubrik Borbála gyásztörténetét“ adták. Hanem nem is lehetett ám egy papot sem látni még a szinház vidékén sem, hanem annál többen sétálgattak szinház alatt a külvárosban, (tudod Matyikám itt egész utcza csupa apáczakolostorokból áll, csakhogy nincsenek felszentelve).

Hejh! Matyikám! tudnék én még sokat irni, de örömömbe nem igen jut eszembe, mert a szent férfiak oszlanak már, s távoznak az úr nevében egymás áldásától kisértetve az epedve váró szakácsnék karjai közé. Hogy miért örülök az ő távozásukon annak oka nagyon egyszerü: hát képzeld mig ezek itt rongálják a levegőt, a bor mindenütt 2 krajczárral drágább, ha pedig az ördög elviszi őket, ismét a rendes árért iszom egészségedre.

Isten áldjon meg Matyi, jövőre ismét felkereslek soraimmal*)

hived

Borbogyósi.

Mit csinálnak . .

Mit csinálnak most a bölcsek?
Isznak . . . s ha fogy ujra töltnek!
Csakhogy szabad már a lőre:
Övék lesz a medve bőre.

Gondolkodnak egy népdalon
Oda át, — a jobb oldalon;
Mért nem igy szól e dal szája:
„Deák Ferencz kalapjára!?“

A választók érzelmének
Folyásába dehogy lépnek!
. . Nem kell fináncz, nem kell akciz
Sodorná el mindezt a viz!

Hegyet völgyet megigérnek,
Hogy ha még majd visszatérnek:
Hoznak olyan boldogságot
Minőt közösügy sem látott

Ha még többet nemz a kvóta,
Akkor lesz csak vig a nóta,
Mely eddig oly búsan zenge:
„Kossuth Lajos azt izente!“

Piros gyümölcs függ a fákon,
Jobboldali honatyákon:
Hivatalok és keresztek
Reményei tündöklenek.

Bánják is ők, bármit érez,
Ki hü elve, — s nemzetéhez;
A negyvennyolcz úgy is már rom:
Pihennek a borostyánon!

Herkó Páter.

*) Elvárjuk szógám, bár ez a mostani elkésett a mult számból. Matyi.

Raritások gyüjteménye.

A nemzeti muzeumnak érdekes tárgyak ajándékoztattak legközelebb jelesül:

1. Deák Ferencztől egy negyvennyolczasnak keresztelt hatvannyolczas bugyogó. A régiség osztályába tétetett.

2. Pulszky Ferencz saját orrának ⅛-adát spirituszban küldte be. Az amfibium osztályba soroztatott.

3. Ugyancsak ő egy kifordított befordított köpönyeget mit mint bécsi dolegatyus viselt. Szegre akasztatott.

4. Báró Wencheim azt a geszlerféle kalapot, melyben a pozsonyi munkásokat fogadta. Különfélék gyüjteményében egy madárijesztő karóra tétetett.

5. Báró Eötvöstől „tanfelügyelői gondolatok“ czimü érdekes röpirat. Könyvtárban a helye.

6. Horváth Mihálytól egy „szégyent vallott historia“ V. füzet ajánlva Szeged városa jobboldali választóinak. — Könyvtárba.

7. Az „arczátlanok“ czimü 5 felvonásos dráma Snapsz Károly tanfelügyelőtől, a pólczra tétetett.

8. „Osztrák-magyar közösügyes történet“ Szilágyi Sándortól, az egy éves önkéntesek részére.

9. „Egy eltévedt jámbor birka“ önvallomásai Virgilius Szilágyitól, — az állatok osztályába soroztatott.

Hajnau válasza a pokolból

Gróf Teleky Lászlónak 1850. sept. 11-én hozzá intézett levelére.*)

Tisztelt gróf úr!

Hosszas commentárt ne követeljen tőlem azon körülményről, hogy miért nem fogadtam el az ön kihivását, annyival inkább, miután ön azt már megmondá, miszerint ha el nem fogadom a párbajt „gyáva, gazember“ vagyok.

Tudja ön tisztelt gróf! mink tábornokok nem azon ordiner osztályhoz tartozunk, kik magunkat holmi silány becsületkérdésért agyonpuffantassuk. A becsületkérdése a politikai életben, különösen a mi magasabb svéráju cliqueünknél ostoba fantázia, a melyért sem én sem más annyi érdemes collégám nem rajongott soha. Mink tábornokok hadjárat idején is, csak azon szerepet játszuk, mit a mészárosok, midőn kutyáikat a felbőszült tulokra uszitják; mi a sereg élén csak exercirozáskor és díszszemlék alkalmával pöffeszkedünk, mig ellenben, a golyózápor közepette, sérthetetlen testünket az ordináré populé kutyakötelességének tartja megvédeni saját bőrével.

Hogy én önnek nemes barátait sorba ölettem, ezt a magasabb politika kivánta s igy elég következetesen jártam el, midőn a becsület érzésre nem is gondoltam s nem is gondolhattam, mivel erről fogalmam nincs.

Zokon esik önnek, hogy nőket is seprüztettem meg. Ah! tisztelt grófom! ez oly bakatell, hogy figyelmet sem érdemel. Hisz a legmagasb állásu delnők közt is akad elég, kiket méltán meglehetne seprüztetni, de ha ők nem rebellisek — ugy kivételek. Higyje meg ön! hogy a becsülettel nem sokra halad az ember. Nézzen széjjel ön csak a nagy világban, látni fogja, miszerint a becsület, azon szegény rongyos alak, melynek csak egy koldus tarisznya lóg a nyakán.

Tekintsen szét egy némely még ma is élő elvrokonaim között, bizonyára egyik sem fogadná el az ön kihivását, bármily fajtalan czimekkel tisztelné is ön meg őket . . mert hiába! de ezt a bonton ugy kivánja, miről az ordináré becsülettudó embernek fogalma sincs.

Nyugodjék meg tehát ön, mert czélját ugy is elérte, ha el nem fogadom is kihivását, mert őszintén legyen mondva, hiszen ugy is a pokolba akart ön küldeni s ezt tudom, nem is tagadja; s ha veszszük a dolgot speculativ szempontból ez ön részére világos nyereség, a mennyiben egy lövet puskapora és egy golyója megmaradt valami más ilyesforma gazember részére, mint én vagyok, pedig ha igazat kell mondanom száz ilyen magamforma gérengüz sem ér egy lövet puskaport.

Adieu grófom! ön mint gróf és igy mágnás sokkal jobb sorsra lett volna érdemes, s valóban itt egy herczeg collegám eléggé is sajnálkozik ön felett.

Appropos . . az adieu kifejezést még a felvilágról örököltem, s megakartam önt e köszöntéstől kimélni: „ördög velünk“ mi itt nálunk a pokolban divik.

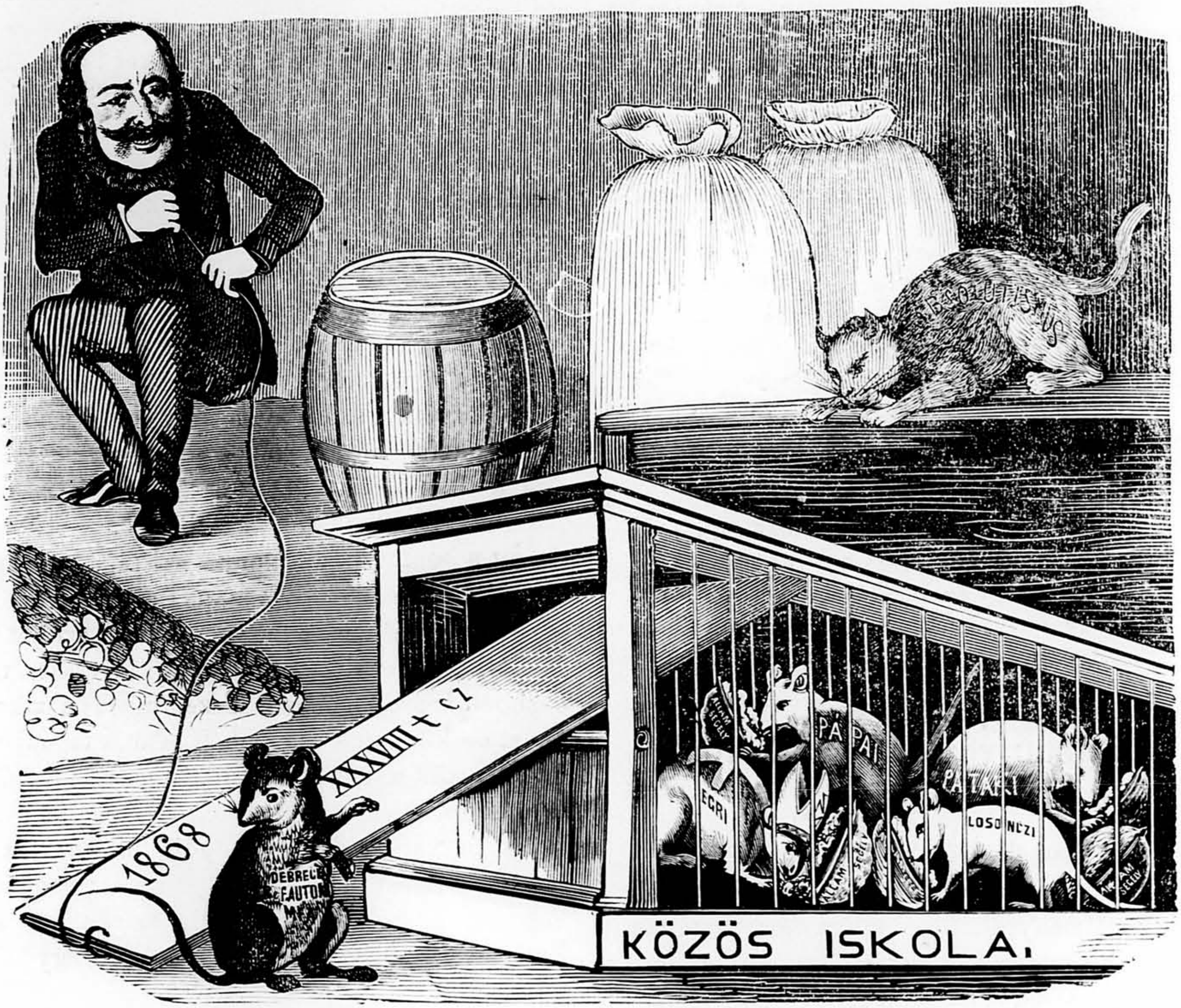
Adieu mon cher comte! imfámis melegünk van, nagyon fütenek alánk.

Hajnau m. p.,
tábornagy és hóhér.

*) Ezen alvilági levelet az eredeti után közli: Csalán Péter.

*

Ujmódi centralizáló egérfogó.*)

Eötvös generál Schulinspector: Furcsa! furcsa! hogy ezeknek a protestáns fene gyerekeknek nem kellettek Thun collega pátensei! most pedig milyen szépen hurokra kerülnek ni? csak is az a vastag nyaku debreczeni kálomista ripők nem akar bemenni a csapdába.

*) Tudom, vakaródzik mérgében Borsszem Jankó, hogy ezt a képet nem ő találta ki. Ludas Matyi.

Fricskák.

A horvát bánt kinevező kegyelmes leiratban ez áll: „tudtul adjuk s megparancsoljuk néktek, hogy jó egészséggel végezzétek el a ti körötökbe esőket.“

Bizony még megérjük, hogy ha már jó egésséget lehet parancsolni, egyszer majd eszébe jut valakinek Bécsben hogy kolerát parancsol reánk.

Az ellenzéki lapok erőssen sürgetik, hogy állitsunk magyar bankot s nyomasson Lónyai ur magyar bankjegyeket, s aztán süsse meg a német a magáét. A kormánylapoknak persze nem tetszik a jogos felszóllalás, s kérdik hogy hát miből állitsunk bankot?

Hát Nebulók abból a bank alapból a mit a németek 49-ben Bécsbe vittek, tessék azt visszafizetni s kész az alap.

Szüreti képek.

Ha ezek a jó urak szüretelnek Eötvös koma s z ő l ő j é b e n.

Ludas Matyit tehát ki kell sütülni a Horvát szomszéd s a j t ó j á b a n.

Igy kivánja ezt az osztrák-magyar dualismus.

Békés megyében egy deákpárti (!) heti lap indult meg, s talán épen Szakáll Lajos megbukott jobboldali képviselő lesz a szerkesztője?

Bizonyosan igy akar a kormány Szakáll ur jutalmául vagy bukása kárpótlásaul a kezére játszani egy kis subventiót . . a sajtosoknak pedig egy kis sajttakarót.

A „Honvéd“? czimü katonai lap ugyancsak piszkolja „nyafogó, czwikkeres, féltudós, fertálymágnás, félig müvelt s pöffeszkedő urficskák“-nak nevezgeti az egy évi önkénteseket.

Ki Magyarország mivelt ifjuságáról igy merészel nyafogni, az nem lehet egyébb, mint mogyorófa alatt nevekedett k a n á s z b ó l l e t t k á p l á r, de semmi esetre sem Bethlen Olivér gróf!

A „Magyar Állam“ és „Szabad Egyház“ czimü klerikális lapok közt a gorombáskodás már annyira ment, hogy egyik a másikat esküdtszék előtt is beperelte.

Igy hát már az állam az Egyháztól nem csak elvált, hanem hajba is kapott egymással.

Az Esti Lap az ellenzéket „mondva csinált oppositió“-nak nevezi.

Hát persze hogy m o n d v a csináltuk, nem pedig i t a t v a . . mint a kormány a maga pártját.

Három nevezetes eset történt Bácskában. A u t o n o v i c s M á t y á s t, a „P. Napló“ levelezőjét, mert tolakodott, megszurkálták. M a c s v á n s z k i t, mert rabolt, agyonlőtték. És a szabadkai vasuti banquette, mellyet czimeres Bachvitézek szerveztek, megbukott.

A P. Napló szerkesztője most azon töprenkedik, hogy melyikből csináljon politikai tőkét.

Kinek kell még aranykereszt?

Mindig kárpálunk érdemrend osztogató Festetich ő excellentiájára, pedig bizony még is csak derék egy miniszter ő kigyelme a talpán, igazolja a következő eset is.

Hát a minapában egy valaki talán épen a duna-szekcsői káplán, folyamodott hozzá érdemkeresztért, mivel a jobboldal mellett korteskedett az eszemadta páterje. Mikor aztán egy éjszaka azt álmodta, hogy megérkezett az arany kereszt, hát berukkol hozzá másnap reggel csakugyan egy hivatalos pofáju csupaszra borotvált száju vörös ur, s kezdi zsebeiből előszedegetni a nagypecsétes leveleket.

A káplán csak várja szivszakadva, hogy melyikből pottyan már ki az a megérdemlett arany kereszt? Egyszer aztán csak oda ad egy hosszu levelet a hivatalnok, miben a volt megirva, hogy fizessen a tisztelendő káplán ur szaporán 10 ft bélyeg büntetést, a miért elfeledte felragasztani a szokásos stemplit az arany keresztet kérő folyamodványra!!

Mit volt mit tenni a páternek . . fizetni kellett . . az arany kereszt pedig mind eddig még Bécsbe rekedt.

Aligha e nem volt legokosabb tette még eddig az ideig annak a derék Festetich miniszternek.

Nos hát kinek kell még arany kereszt?

Zászló lesz . .

Zászló lesz . . negyvenkét ezer forintára
De a harcz nemtője olyan bús, oly árva!
Negyvennyolczas hösök szelleme immáron
Túlemelkedék a kéklő láthatáron.

Mi czélból küzdenek majd e zászlók alatt
A közös seregből ki-ebrudalt hadak??
Mily láng lelkesiti az uj osztrák-magyart:
Ha szabad nép fölött ülend majd diadalt!?

Majd ha jön a burkus, vagy ha jön a muszka
Szuronyszegezve áll a h o n v é d bajusza, —
Ha a hegyes bajuszt s a zászlót meglátja
Moszkwáig Berlinig rohan retirálva.

Nyilt levél az összves minisztériumhoz.

Miut án érté sünkre esett, hogy a belügyminiszteri állomá sra rövid idön csöd hirdettetik s nevezett állomásra eddig csak két pályázó jelentkezett u. m. báró Tajthényi L aczi és gróf Béchy Manó urak, s

Miután alólirottak ép azon tulajdonságokkal és érdemekkel dicsekedhetünk, mikkel a fentebb nevezettek, nevezetesen voltunk:

Metternich k a d é t o k! Muszka és Jellasich f ü h r e r e k! Haynau és Svarczenberg f u h r v é z e r e k! Bach h u s z á r o k! Pálfi és Schmerling b a k k a n c s o s o k! jelenleg pedig D e á k - p i ó c z á k! azaz a mi atyamesterünknek Deáknak magas kegyelméből penziót huzó s foglalkozás nélküli politikai naplopók vagyuuk: kérjük a felelős független öszves minisztériumot, kegyeskedjék a pályázók közzé minket is felvenni.

Báró Maugusz	*I. Ponyháthy,*
Báró Jesznyeczky	*II. Ponyháthy,*
Báró Töry	*III. Ponyháthy,*

mindannyian Tolna vármegyéből.

Reszelt torma.

D a n i e l i k emlékkönyvébe.

Zárdafaló vagy — nincs másképp; mert v é d-
t e d a zárdát,
És mert ezt tetted, veszni fog épen ezért.

F ö l t e v é s. (Ajánlva Pulszkynak).
Ha leszavaztak volna a németek. — óh uram
Isten!
Hát még akkor vajh! mekkora lenne orrod.

Reszelő.

Nagyszerű kitüntetés!

Az „Esti Lap“ lelkének nagy örömével közli, hogy „Alsó-Fehérmegye elismerő s köszönő feliratot szavazott meg Horváth Boldizsár igazságügyi miniszternek a „b i r ó i h a t a l o m r ó l“ szóló törvénynek keresztülviteléért.“ — Éljenek a derék alsó-fehérmegyei beamterek, kik urokat legnagyobb szükségében elnem hagyák.

Egy püspök keserve.

Azt mondják kihajtják a zárdaszüzeket,
Oh nagy ég igy bánik a rosz világ veled;
Te rendelted őket papjaid számára,
De a te törvényid nem veszik már számba.

Oh nagy Isten hová leszünk majd akkor mi,
Nem lesz hová árva fejünket hajtani,
Egy két vigasz szóra, ha szükségünk lenne,
Nem lesz apácza, ki szivünkre irt kenne: Eleison!

Avagy hogyha néha, hébe-korba-hóba,
Vágyakoznánk édes „testvéries" csókra,
Nem lesz a ki adná; mert nem lesz apácza,
— Oh könyörülj rajtunk! — kórház lesz a zárda:
Eleison!

És te Gyulás András, a ki fölkenettél,
S a mi kegyeinkből főminiszter lettél,
Tartsd meg a zárdákat s apáczákat nekünk,
Másképp bizony Isten, nem tom hova leszünk:
Kyrie eleison.

Reszelő.

Egy katonai lapnak
(legutóbb közlött sértő czikkére.)

Kápláros modorod bot alá kivánna nevelni fiúkat,
Ám de hogy ez nem megy, mérgedbe goromba vitéz vagy.
Nem brittsen nevelünk Honvédet vén koma tudd meg.
Mert azon, a nagy szenny, melytől magad is tán
Mocskossá válnál ha peregne farodra sok ütleg.
Hidd el hát brúder, — óh korhadt ócska vitézem
Nem nő több mogyoró vessző, hogy véle nevelhess
Most már jó katonát, kikkel Hont védni törekszel.
Honszerelemre tanitsd,s utáltasd véllök az önkényt
Igy szokik a rendhez s fegyelemhez az úrfi vitéz is.

Csalán Péter.

Ferde: *(az országházába) az irás szerént: „föllülről jön a világosság" — mégis ugyan kevés világosság van ezen teremben.*

Rózsaföldi: *Nem is lesz itt nagyobb világosság mind addig, mig csak a mostani többség nem lesz sprengolva, — és az a világosság a negyvennyolczas oldalról nem fog jönni.*

Baranyai szikrák.

A siklósi nagyvendéglős meghallván hogy Bakfai urat a csecse Laczikát, a volt esperesi fejbóllintót is megszándékozik a hamarpárt az assessorok közé választani: elhatározta a traktualis közebéd árát személyenként egy forinttal fölebb rugtatni, mert — úgymond — az ily bélpoklos assessort az ördög se győzi jól tartani.

Különben hogyan s mikép fog László úr diszelegni az assessori diszes széken, azt legjobban tudja Együgyü András uram, lévén neki bőv tudomása a kiscsányi s z ü l ö t t e k és c o p u l á l t a k anyakönyvéből, az ujdonsült assessor s z i g o r u m o r a l i s é l e t é r ő l.

Szeretet-fillérek.

Fogadd szenvedő elvtárs az alábbirt s irántad igaz részvéttel érző elvtársak szives adományát azon kijelentésünkkel hogy ha a te legjobb fiskus czimborád csakugyan erőszakkal is bedrabantirozná az imigy amugy összeteremtett kontót, ez általunk rögtönzött 9 ft 10 krnyi összegből távolitsd el az alkalmatlankodót, ebből kifolyólag a még megmaradt 2 kr. feles leget pedig add a végrehajtónak egy vizes zsemlyére, hogy megtudhassa, hogy te a börtönben is úr vagy.

Adakozók nevei: Héjjas Pál gazd. 1 frt, Bóbis Ferencz ipr. 50 kr, Brüller Bernáth izr. 50 kr, Blaskó Béla főpinczér 50 kr, Dékán Sándor ipr. 30 kr, Sóos Gábor tanárnő 40 kr, Dr. Mádi Pál 25 kr, Kiss János gazd. 20 kr, Laczi Sándor ipr. 20 kr, Darányi Sándor ipr. 20 kr, Schwartz Salamon izr. 20 kr, ifj. Urházy Sándor 40 kr, Mádi János keresk. 20 kr, Sz. J. 20 kr, Frankó Sándor volt honv. főhad. 20 kr, Garaczi Pál ipr. 20 kr, Nagy Gábor izr. volt honvéd őrm. 20 kr, Gruden Gergely ipar. 20 kr, Bagi György ácsmester 20 kr, Dunszt Ferencz volt honv. hadn. 20 kr, Barta Pál gazd. 20 kr, Tóth Lajos ipar. 30 kr, Cs. Tóth Ferencz volt honv. tized. 20 kr, Kalán József ipr. 10 kr, Molnár Imre ipr. 10 kr, Csikai Sándor ipr. 10 kr, Csaba Pál ipr. 15 kr, X—Y. 10 kr, Halász János 10 kr, Szabados Lajos 10 kr, ifj. Ludwig Mihály 10 kr, özv. Sárközi Józsefnő 10 kr, Deák János gazd. 10 kr, Cs. J. 10 kr, Prikkel Gáspár 10 kr, Szabó Lajos ipr. 10 kr, Lakó Pál ipr. 10 kr, Bleir Ignácz izr. 10 kr, Varga András ipr. 10 kr, Nád Nándor ipr. 10 kr, Sóos Gyula 10 kr, Orbán Károly 5 kr, Körmöczi Gergely 5 kr, Bene László 5 kr, ifj. Laczi János 5 kr, Szabadi Sándor ipr. 5 kr, Madocs István ipr. 5 kr. — Összvesen 9 ft 10 kr.

Ezen összeg gyüjtésében kész szivességgel járt el, **Kálniczky János**, ref. tanitó, volt honv. főhadnagy.

E lapok kiadótulajdonosa Mészáros Károly 600 forint pénzbirsága s váczi fogsága költségei fedezéséhez járultak: Zádori népkör 50 kr. Gyöngyösről: Németh Imre honpolgár gyüjtése folytán, Huszka Nándor 1 ft, N. N. 50 kr, Németh Imre 1 ft. Megyefáról: Csertli János 1 ft, Csertli Jánosné asszonyság 50 kr, Tolnay György 50 kr. Kisujszállási olvasókör 2 frt, Karácson Ferencz lakatos m. Szegszárdról 50 kr.

Összesen 7 ft 50 kr.

A kiadóhivatal.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály: Azt hallom szomszéd hogy Pest utczáit gránittal fogják kikövezni egészen, s minden ködarab 3C krba kerül.

Iczik: Bizuny Mihály gazda! egy kissé az drága lesz majd barrikhádnak.

Mihály: Még annak az Esti lapurak is átkozott egy gusztussa lehet ám.

Iczik: Hugy hugy Mihály lében?

Mihály: Hát nézze szomszéd még most september hóban is a Tökszem Jankó juniusi előfizetési felhivását hirdetgeti.

Iczik: Thodja kend Mihály gazdá mért theszi azt?

Mihály: Hát mért?

Iczik: Mert az egyik thizenkhilencz, a másik egy hijján husz, s mind egy ördög mindenik.. csak jubbfele huz.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Borbogyósinak: Későn kaptuk, azért maradt ki a mult számból.

H. F. urnak. Az első képeszme már rég megjelent a Matyiban, a másodikkal a mult számban foglalkoztunk, a harmadik humor nélküli — az utolsó sikerültebb — felhasználjuk. Üdvözöljük.

Krixkraxnak Sárospatakon. A beküldött költemény nagyszerü, csak az a baj, hogy nem ön irta, hanem ezelőtt 25 évvel Petőfy Sándor. Saját gyártmányut kérünk.

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő. **Benyei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.